

GALAKTIKA

404. SCI-FI // FANTASY // WEIRD

ROBERT J.
SAWYER

SAMANTHA
MILLS

+
HUSZÁR // HOWARD
// GRAVICKIJ // KOCH
// MITCHELL

HOLDFOGYATKOZÁS-HADMŰVELET

2000 ÉVES DATOLYA

ZÖLDTETŐVEL A KLÍMAVÁLTOZÁS ELLEN

ELŐFIZETŐKNEK
**CSAK
1490 Ft**
HAVONTA

ÁRA: 1995 FT // 8 €

A FANTASZTIKUM LEGJAVA

**LUKÁŠ PALÁN CSEH ÍRÓ FEKETE
HUMORRAL ÁTSZÓTT, NATURALISTA
„FALUREGÉNYE” KIEMELKEDŐ
SZÍNFOLT A KORTÁRS KÖZÉP-EURÓPAI
IRODALOM PALETTÁJÁN**

Co-funded by
the European Union

RENDELJ MEG ITT:
WWW.GALAKTIKABOLT.HU

// AZ ELSŐ SZÓ JOGÁN

JÓL INDULT az ős, mert két könyves rendezvényen is érezhettük a könyvekért lelkes olvasók energiáit. Október elején ért véget a Budapesti Könyvfesztivál. A hónap közepén pedig az egyik legnagyobb nemzetközi könyvvásáron, Frankfurtban jártunk. Mindkét helyszínen örömmel tapasztaltuk, mennyire megnőtt az olvasni vágyó fiatalok száma, akik hosszú sorokban álltak a dedikálásokon.

Fantasztikusan jó hangulatú kerekasztal beszélgetésünk is telt házas volt! Legnépszerűbb szerzőinkkel az akciójelenetekről beszélgettünk. Aki azonban nem jutott be a terembe, annak sem kell csüggednie, mert az eseményről videót készítettünk, amit megtekinthettek a Galaktika Magazin YouTube-csatornáján!

Felújítottuk a Galaktika-díjat is. Elsőként két írónak osztottuk ki: Roman Kulikovnak és Waldmann Szabolcsnak. Mindketten óriási példányszámban eladható regényeket írtak nekünk, ráadásul ötleteikkel is sokat segítettek a kiadónknak. Ezúton is gratulálók szerzőinknek!

Mi mást kívánhatna egy kiadó, mint azt, hogy az olvasás újra trendivé váljon a fiatalok körében. Éppen ezért elhatároztuk, hogy fiatalosítani fogjuk a magazinunkat is. Az első lépéseket megtettük, és modernizáltuk az újság kinézetét. De ez még csak a kezdet. Ami ennél is fontosabb, várjuk a gimnazisták és egyetemisták jelentkezését! Ha szeretnéd megmutatni a novelládat, vagy szívesen gyakornokoskodnál a szerkesztőségünkben, és tanulnál bele a kiadói munka rejtelmeibe, várunk szeretettel! Bemutató leveledet a kommunikacio@galaktika.hu-ra küldheted.

Mund Katalin
főszerkesztő

GALAKTIKA

XLIII. ÉVFOLYAM, 404. SZÁM // ALAPÍTVÁ 1972-BEN

Tiszteletbeli főszerkesztő: **Kuczka Péter**

Főszerkesztő: **Dr. Mund Katalin**

Lapigazgató: **Burger István**

Irodalmi szerkesztő: **Németh Attila**

(irodalom@galaktika.hu)

Tudományos szerkesztő: **Kovács „Tücsi” Mihály**

(tudomany@galaktika.hu)

Olvasószerkesztő: **Athén Melitta, Kasza Magdolna**

Kommunikáció: **Goda Mikolt Hanna**

tel.: **06-70/944-8181** (kommunikacio@galaktika.hu)

Terjesztés és adminisztráció: **Simó Nikolett**

(terjesztes@galaktika.hu)

Szerkesztőségvezető: **Polonkai Tamás**

(szerkesztoseg@galaktika.hu)

Kreatív igazgató: **Varga Balázs**

A TANÁCSADÓ TESTÜLET TAGJAI:

Dr. Lukács Béla fizikus, a KFKI Részecske- és Magfizikai Kutatóintézetének tudományos tanácsadója

Dr. Juhász Árpád geológus, a TV2 tanácsadója

Dr. Almár Iván csillagász, úrkutató, a Nemzetközi Asztronautikai

Akadémia SETI munkacsoportjának tagja, a nemzetközi SETI

bizottság korábbi alelnöke

Réz András esztéta

S. Sárdi Margit irodalomtörténész, egyetemi docens, a Magyar SciFitörténelmi Társaság elnöke

Alföldi István ex-ügyvezető igazgató, Neumann János

Számítógép-tudományi Társaság

Szabó György médiaszakértő (ex-elnök-vezérigazgató –Sanoma)

Juhász György tartalommarketing-szakértő

Szerkesztőség: **1024 Bp., Fény u. 2.**

Tel: **06-1/457-02-50** // Nyitva: **H–P 10–16 óra között**

Kiadó: **Metropolis Media Group Kft.**

Felelős kiadó: **a Kft. ügyvezető igazgatója**

Terjeszti országosan a Lapker Rt.

Nyomdai előállítás: **Gelbert Eco Print** // www.gelberteco.hu

Előfizethető: kedvezményesen egy évre (12 szám, Platinakártyával,

partneri kedvezményekkel) **17 880 Ft (1490 Ft/hó)**, csoportos

beszedési megbízással: **1490 Ft/hó** // Galaktika XL (12 Galaktika

XL, Gyémántkártyával, partneri kedvezményekkel): **29 880 Ft/év**

(**2490 Ft/hó**), csoportos beszedési megbízással: **2490 Ft/hó**

Partnereinknél a digitális Galaktika **1200 forint/db**

Az előfizetés teljesíthető átutalással: **K&H Bank Zrt.**

10403181–50526767–88671008 vagy rózsaszín postautalványon

a **Metropolis Media Group Kft, 1535 Bp. Pf. 746.** címre.

A megjegyzés rovatba kérjük beírni a kedvezményezett nevét

és postázási címét!

Kanadában és az Egyesült Államokban előfizethető a *Pannonia*

Könyvesboltban: www.pannonia.ca // e-mail: info@pannonia.ca

Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza!

HU-ISSN 0133-2430

TÁMOGATÓINK:

NOVELLÁK

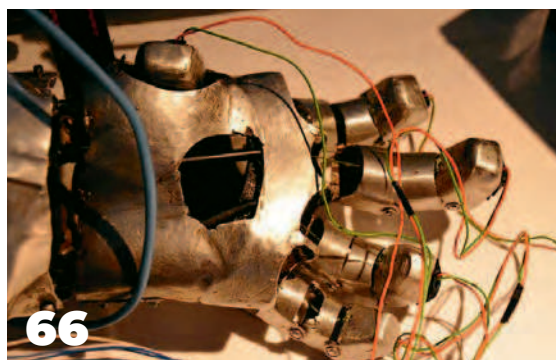
- 6 Robert J. Sawyer:** Kiosztott lapok
- 22 Huszár Karina:** Káoszteremtők
- 44 Samantha Mills:** Ismeretlen vizeken
- 60 Dave Howard:** Mi fontos dolgot kellett tudni a Marsról?
- 70 Alekszej Gravickij:** Az én jószágos Mágusom
- 86 Koch Beatrix:** Picasso múzsája
- 104 Edward Page Mitchell:** Időpály

CIKKEK

- 18 Fókusz**
- 39 Zöld jövő**
- 40 Interjú Michael Waldennel**
- 57 Zöld jövő**
- 58 Film**
- 66 Intelligens dizájn**
- 68 Zene**
- 82 Gondolatátvitel**
- 92 Observatórium**
- 94 Gemmológia**
- 96 Képregény**

GALAKTIKA XL

- 115 Achmed Abdullah:** A bagdadi tolvaj
- 201 Achmed Abdullah-életrajz**

EXTRÉM JACK MCDEVITT-AKCIÓ! NEKED MÁR MINDEGYIK MEGVAN?

**VÁLASSZ A 10-BŐL 4-ET
CSAK 6500 FT-ÉRT!**

AZ AKCIÓ IDŐTARTAMA: 2023. NOVEMBER 1–30.

GALAKTIKABOLT.HU

HUGO-
DÍJAS SZERZŐ

NEBULA-
DÍJAS SZERZŐ

**JOHN W.
CAMPBELL-**
EMLÉKDÍJAS SZERZŐ

AURORA-
DÍJAS SZERZŐ

HUGO-
DÍJRA JELELT
NOVELLA

AURORA-
DÍJRA JELELT
NOVELLA

SKYE HISSOCK
HOLTTESTE AZ
ÍRÓASZTAL MÖ-
GÖTTI SZÉKEN
HEVERT. A FE-
JET TELJESEN
SZÉTLŐTTÉK.

ROBERT J. SAWYER

KIOSZTOTT LAPOK

„Megismeritek az igazságot, és az igazság szabbáá tesz titeket.”

Jn 8, 32

– Lenne egy új ügy a számodra... – mondta a főnököm, Raymond Chen. – Gyilkosság.

Felgyorsult a szívverésem. A Mendelia elvileg egy tökéletes világ volt, gyilkosságról itt még csak nem is hallottunk.

Chen csúnyán elhízott, sosem sportolt, szerette a finom ételeket, és jól tudta, hogy az életmódja évtizedeket fog elvenni az életéből – de mindez nem érdekelt. Így döntött.

– Megöltek egy jóst a Négyes Modulon – mondta szuszogva. – Baranski már a helyszínen van.

Felhúztam a szemöldökömet. Egy meggyilkolt jóst? Ez valóban érdekes ügy lehet...

Felkaptam a hivatali szkenneremet, és kiléptem a Zsaruüzletből. Ez volt a cégünk neve. Mivel a Mendelián nem fizettek adót, ha zsarura volt

szükséged, felbéreltél egyet. Ebben az esetben, ahogy Chen is mondta, a Jóсок Céhe fizetett minket. Ez egyben azt is jelentette, hogy akkora számlát állíthattunk ki, amekkorát csak akartunk, mert a JC búzlott a pénztől. A mendeliai törvények szerint ugyanis mindenkinek kellett jóst alkalmaznia.

A Mendelia öt modulból állt, mindegyik úgy nézett ki, mint egy szekérkerék, amelynek küllői egy központi kerékagyba vezettek. Ezeket egy hosszú tengely kötötte össze, a kerekék külső peremeit pedig közlekedőalagutak. A modulok együtt pörögtek a tengely körül, így gravitációt szimuláltak a külső peremeken – ennek köszönhetően úgy közlekedhettünk a kerekék között, hogy nem kellett leutaznunk a központi részbe.

A Zsaruüzlet a Kettes Modulon volt. Mindegyik modul peremének homorú, belső ívéből épületek emelkedtek a távoli központi tengely felé. Szabad területből tehát elegendő állt a rendelkezésünkre a Mendelián – e nélkül nem is lehetett volna tökéletes világ –, de az égboltunk

sajnos hologram volt, a körülöttünk lévő, homorú belső ívre vetítve. A Zsaruiület épülete közvetlenül a Kettes Modul egyik közlekedő-alagútja mellett állt, a zsúfolt utcán robotaxik száguldoztak a mágnesvonatok között. Kihív-tam egyet, a leolvasója elé tartottam a bankkártyámat, és máris elindultunk. A taxikoncessziót a patinás és gazdag Carling család birtokolta.

Az út talán tizenöt percig tartott. Suzanne Baranski már a ház előtt várt. Jó zsarui volt, de még túl zöldfülű ahhoz, hogy egy gyilkossági ügyön dolgozzon. Nagy részt kaphat majd a fizetésből, mert ő reagált elsőként. A hívásra reagáló zsarui sosem tudhatta, ki fogja fizetni a számlát – ha egyáltalán kifizeti majd valaki. De ha volt pénz az ügyben, az elsőként reagálók mindig jól jártak.

Többször dolgoztam már Suze-zal, egyszer még az egyik koncertjére is elmentem. Egy szimfonikus zenekarban csellózott. Ő a tökéletes példája a mendeliai életnek: munkáscsaládból származott, a szülei hegesztőkként dolgoztak az Ötös Modul építkezésein. Nem olyan embereknek tűntek, akik majd zenei pályára küldik a gyermeküket, de miután a kislány megszületett, a jósnőjük azt mondta, hogy Suze-nak zenei tehetsége van. Ahhoz sajnos nem elég, hogy megéljen belőle – ezért is dolgozott nappal zsaruiként –, de szegény lenne, ha nem engednék kibontakozni.

– Szia, Toby! – üdvözölt Suze. Rövid, vörös haj, nagy, zöld szem, laza, egyszerű ruha. Ha egyenruhás zsaruit akarsz, inkább a konkurenciát hívd, az Örömrendőroket.

– Helló, Suze! – mondtam, miközben odasétáltam hozzá. Egy tárva-nyitva álló ajtóhoz vezetett. Mellette egy hologram világított a falon:

*Skye Hissock
Képesített jós újszülöttek és felnőttek
jövőjének felfejtéséhez
Feltárom a jövőjét!*

Egy jól berendezett előcsarnokba léptünk. A művészet szokatlan vendég az ilyen helyeken, de itt mindenhol eredeti, tollal rajzolt politikai karikatúrákat láttunk. Ott volt a Köztársaság vezetője, Da Silva, aránytalanul eltúlzott, hatalmas orral, mellette Axel Durmont, a Föld jelenlegi elnöke fulladozott kinyomtatott törvények és szalagok alá temetve. Ez utóbbiak kétségkívül vörös színűek lettek volna, de a művész sajnos fekete-fehérben alkotott. Az aláírások viszont felkeltették a figyelmemet: a Skye Hissock név kusza vonalai egy felhőhalmazra emlékeztettek. Úgy tűnt, hogy nemcsak rendőrkollégámban, hanem az elhunytban is sokféle tehetség lappangott.

– A holttest a belső, privát irodában van – mutatta Suze, és elindult. Az az ajtó is nyitva volt. Ő lépett be először, én pedig követtem.

Skye Hissock holtteste az íróasztal mögötti széken hevert. A fejét teljesen szétlőtték. A torzó mögötti falat hatalmas, szegfű alakú vérfolt borította, agyvelődarabkák száradtak a fehér felületen és az íróasztal mögötti szekrényen.

– Uramisten... – suttoztam. Mendelia, a tökéletes világ...

Suze bólintott.

– Egyértelműen energiavető, mégpedig robbanótöltettel. – Úgy beszélt, mint egy tapasztalt zsarui, pedig nem volt az. – Legalább egy gigawattos töltés.

Körülnéztem a szobában. Az öreg Skye elég jól éledegelt. Suze is vizsgáldni kezdett.

– Hé, Toby, nézz csak ide! – mondta egy pillanattal később. Megfordultam. A lány egy szekrényen kapaszkodott. A lövés levert egy kisebb szobrot valahonnan – most is két darabban hevert a padlón –, és Suze azt kereste, hol lehetett korábban. – Azt hittem, hogy itt, a szekrény tetjén – mondta bólogatva –, de egy rejtett kamerát találtam!

A szívem kihagyott egy ütemet.

↪

– Azt akarod mondani, hogy felvette a saját halálát?! – kérdeztem a szekrényhez lépve. Segítettem lemászni Suze-nak és kinyitottuk a szerkezetet. Nem volt könnyű feladat, a vér beleszáradt a zárba. A belseje poros volt, de sértetlen. Skye íróasztala felé fordultam, megnyomtam a monitort előhívó gombot, Suze pedig elindította a kamerát. Ahogy sejtettük, a készülék az asztali számítógépre küldte az adatait.

A felvételen az irodát láttuk – a Skye íróasztala mögötti szemszögből. Az ajtó kinyílt, és egy fiatalember lépett be. Tizennyolc éves lehetett, ebben az életkorban kötelező a második jóslás. Vállig érő, piszkosszöke haja volt, a pólóján egy népszerű zenekar logóját viselte. Megráztam a fejemet. Ha engem kérdezel, a The Cassies volt utolsó jó banda.

– Üdvözlöm, Dale – szólalt meg egy mély orrhang a kamera látószögén kívülről. Csak Skye hangja lehetett. – Köszönöm, hogy eljött.

Megvolt a srác fotója, a keresztnéve és a kedvenc bandája. Még ha a vezetékneve nincs is ott Skye rendelói számítógépén, könnyű lesz lenyomozni.

– Mint tudja – hallatszott a férfi hangja a felvételen –, a törvény szerint minden ember életében kétszer kötelező a jóslás. Az elsőre közvetlenül a születése után kerül sor, legalább az egyik szülő jelenlétében. Ekkor a jós csak olyan dolgokat tár fel előttük, amelyekre szükségük lesz ahhoz, hogy átvészeljék a gyermeknevelés nehézségeit. Aztán, amikor az utód betölti a tizennyolcadik életévét, és a törvény előtt is felelős lesz minden cselekedetért, jogában áll mindent megtudni az eljövendő életéről. Tehát... A jó vagy a rossz híreket szeretné először megismerni?

Most jön – gondoltam. Valami olyasmit mondott a srácnak, amitől az kiborult, előkapta az energiavetőt, és lerobbantotta az öreg fejét.

Dale nyelt egyet.

– A jót... Azt hiszem.

– Rendben! – felelte Skye. – Először is, ön nagyon okos fiatalember. Úgy értem, nem zseni, de okosabb az átlagnál. Az IQ-ja 126 és 132 között lehet. Van tehetsége a zenéhez, ezt már mondták a szülei is, ugye? Remélem, bátorították.

– Igen, így volt – bólogatott Dale. – Négyéves korom óta zongorázom.

– Helyes, helyes! Bűn elpazarolni egy ilyen nyers tehetséget. A matematikához is különleges adottságai vannak. Ez gyakran társul a zenei képességekhez, szóval nem meglepő. A vizuális memóriája valamivel jobb az átlagosnál, de a memorizálási képessége kissé rosszabb. Jó hosszútávfutó lenne, de...

Intettem Suze-nak, hogy tekerjen bele. Átlagos jóslásnak tűnt, ha kell, később majd alaposabban is átnézem. Dale egy ideig négyszeres sebességgel téblábolt fel-alá, aztán Suze elengedte a gombot.

– Most pedig – mondta Skye – jöjjenek a rossz hírek. – Döbbenet néztem Suze-ra: pontosan a megfelelő pillanatban állította le a tekerést. – Attól tartok, sok van belőlük... Semmi pusztító, de azért számos apróság. A huszonhetedik születésnapján már kopaszodni fog, harminckét éves korában már őszülni is. Negyvenévesen szinte teljesen kopasz lesz, a megmaradt haja félig barna, félig ősz. És egy komoly figyelmeztetés: hajlamos lesz a hízásra, körülbelül harminchárom éves korától kezdve évente fél kilót fog felszedni. Ha nem vigyáz, mire az ötvenes évei közepére ér, ez már jelentős egészségügyi kockázatot jelent, hiszen felnőttkori cukorbetegség is kialakulhat. Ez gyógyítható ugyan, de a gyógymód drága, tehát vagy vigyáz a súlyára – ez segít megelőzni a kialakulását –, vagy időben elkezd spórolni az orvosi kezelésekre...

Megvontam a vállam. Semmi olyan, amiért érdemes lenne megölni egy embert. Suze újra beletekert a felvételbe.

– ...és ennyi! – fejezte be Skye. – Most már mindent tud, ami a DNS-ébe van kódolva. Használja bölcsen ezeket az információkat, és akkor hosszú, boldog, egészséges élete lesz.

Dale megköszönte a jóslatot, átvette a nyomtatott változatot, és távozott. A felvétel leállt. Túl sokat reméltem. Bárki is ölte meg Skye Hissockot, azután érkezett, hogy Dale elhagyta az irodát. Persze még mindig ő számított a legfőbb gyanúsítottnak, de – hacsak nem tartalmazott valami szörnyűséget a genetikai jóslat áttekért része – az égvilágon semmi indítéka nem volt megölni a saját jóságát. És különben is, ahogy Skye mondta, ennek a Dale-nek magas az IQ-ja. Csak egy idióta lövi le a rossz hír hozóját.

A felvétel megtekintése után szemügyre vettem az égésnyomokat. Nem volt mókás Skye torzóját vizsgálgatni. Az erek csonkjait szinte szétégette a töltet. Ilyen nagy teljesítményű energiavetőket tudomásom szerint csak két helyen gyártottak: Tokióban, a Földön, és a New Montyn. Ha az utóbbin készült a fegyver, akkor zsákutcába jutottunk, viszont a szigorú földi törvények szerint minden energiavetőhöz tartozott egy speciális EM-azonosító, hogy visszakövethető legyen a bejegyzett tulajdonosa.

Szerencsénkre földi gyártmányú volt. Az EM-azonosítót azonnal átküldtem a táblagépemről a Zsaruüzletnek. Ha Raymond Chen csak egy pillanatra is abbahagyja a zabálást, elküldhet egy FTL-üzenetet a Földre, hogy ellenőrizzék le – persze azok a tökfejek nem fognak sietni a válasszal. Megkértem Suze-t, hogy addig essen neki Hissock ügyféllistájának, én pedig elkezdtem sorra venni a családtagokat. Bár genetikailag nincs sok értelme, de a legtöbb embert a saját rokonai ölik meg.

Skye Hissock ötvenegy éves volt. Huszonhárom éve jóslott, amióta befejezte a doktoriját genetikából. Nem nősült meg, a szülei régen

meghaltak, de volt egy Rodger nevű öccse. Rodger Rebecca Connollyt vette feleségül, két gyermekük született, Glen, aki épp most töltötte be a tizennyolcat – akárcsak a Skye felvételén felbukkanó Dale –, és a nyolcéves Billy.

A Mendelián nem létezett örökösödési adó sem, így ha nem készült ellenkező értelmű végrendelet, Hissock vagyonát automatikusan az öccse örökölte. Egy átlagos esetben ez elegendő indíték lett volna egy gyilkosság elkövetéséhez, csak hogy Rodger Hissocké és Rebecca Connollyé volt az a gigavállalat, amelyik a légkört biztosította az egész Mendelián. Szupergazdagok.

Úgy döntöttem, Rodgerrel kezdem. Nemcsak azért, mert Káin és Ábel óta ölték egymást a testvérek, hanem azért is, mert Skye irodájának DNS-zárja úgy volt beprogramozva, hogy csak négy ember léphetett be: Skye, a takarítónő, akit Suze fog kikérdezni, egy másik jós, Jennifer Halász, aki Skye betegeit fogadta, ha az öreg szabadságon volt (és aki bejelentette a gyilkosságot, miután beugrott kollégájához egy kávéra), és a kedves testvér, Rodger Hissock, aki a Négyes Modulban lakott és az Egyesben dolgozott.

Robotaxival mentem át az irodájába. A néhai testvérel ellentétben Rodger igazi, hűsívér recepcióst alkalmazott. Akik ezt megengedhették maguknak, általában középkorú, előkelő megjelenésű embereket vettek föl – mindkét nemből. Persze a leggazdagabbakat már az sem érdekelte, hogy mit gondolnak róluk mások: ők gyönyörű, szőke bombázókat alkalmaztak, akiknek kebelmérete – a sebészi beavatkozásoknak köszönhetően – jelentősen meghaladta a kromoszómáik által biztosított lehetőségeket. Rodger nem ezt választotta: egy kecses, már-már nőies vonású fiatal fiú fogadott. Valószínűleg idősebb lehetett, mint amennyinek látszott, mert első pillantásra tizennégy évesnek néztem.

↳

– Toby Korsakov nyomozó – mutattam fel az igazolványomat. Nem nyújtottam kezet, mert attól félttem, hogy összetörnek az ujjai, ha megszorítom őket. – Rodger Hissockkal szeretnék beszélni.

– Van időpontja? – kérdezte a fiú mutáló hangon és enyhén selypítve.

– Nincs, de biztos vagyok benne, hogy Hissock úr látni akar majd. Fontos ügyről van szó.

A fiú kételkedve nézett rám, de beleszólt az interkomba.

– Egy rendőr van itt, Rodger. Azt mondja, fontos.

Rövid szünet következett.

– Engedd be! – mondta végül egy öblös hang. A fiú biccentett, én pedig beléptem a néhez faajtón. Földről importált mahagóni.

Nem Skye Hissock irodája volt fényűző, hanem az öccsée. Különböző világokból származó műtárgyak sorakoztak az izléses kristályárványokon, és olyan vastag szőnyegen lépdeltem, hogy nem is láttam a cipőmet. Miközben a hatalmas íróasztal felé sétáltam, Rodger felpattant, hogy üdvözljön. Izmos, vastag nyakú, fekete hajú, halványszürke szemű férfi állt előttem. Kezet fogtunk. A szorítása zabolátlan férfierőről árulkodott.

– Üdvözlöm! – kiáltotta hangosan. Ez az ember megszokta, hogy mindenki rá figyelt. – Mit tehetek önért, nyomozó?

– Ugyan, nem kellett volna felállnia – udvariaskodtam. – A nevem Toby Korsakov. A Zsaruüzlettől jöttem, a Jóság Céhe megbízásából.

– Uramisten... – mondta Rodger. – Történt valami a testvéremmel?

Mindig kellemetlen kötelesség elmondani a gyanúsítottnak a halálesetet, ugyanakkor hasznos is, mert meg lehet figyelni a reakcióját. A bűnösök általában túl sokáig hallgattak, így az a tény, hogy Rodger gyorsan felismerte a nyilvánvaló kapcsolatot a JC és a

testvére között, enyhítette a gyanakvásomat. Egyelőre.

– Sajnálom, hogy rossz hírt kell közölnöm, de a bátyja meghalt.

Rodger szeme elkerekedett.

– De mégis... Mi történt...?

– Meggyilkolták.

– Meggyilkolták... – ismételte meg Rodger, mintha még sosem hallotta volna ezt a szót.

– Így van. Voltak esetleg ellenségei? Valaki, aki a halálát kívánta?

– Hogyan ölték meg? – kérdezett vissza Rodger. Bosszantott, hogy nem válaszolt a kérdésekre, de az még jobban, hogy nekem viszont felelnem kellett az övére. Sok gyilkos bukott le úgy, hogy már akkor megemlítette az elkövetés módját, mielőtt megtudta volna a részleteket.

– Közvetlen közelről fejbe lőtték.

– Ó... – suttopta Rodger, és visszahanyatlott a székébe. – Skye halott... – Egy darabig lehajtott a fejét, aztán amikor újra felnézett, szürke szeme nedvesen csillogott. Hogy színlelt-e vagy sem, nem tudtam megállapítani.

– Sajnálom – mondtam.

– Tudja már, hogy ki tette?

– Még nem. A fegyver EM-azonosítóját követjük. Az ajtón nincs nyoma erőszakos behatolásnak, ezért... khm...

– Igen?

– Nos, csak négy ember van, akinek a DNS-e kinyitja Skye irodájának ajtaját.

Rodger bólintott.

– Én és Skye. Ez rendben. De ki a másik kettő?

– A takarítónő és egy másik jós.

– Ellenőrizte már őket?

– A társam rajta van. És ellenőrzi azokat az embereket is, akikkel Skye az utolsó napokban találkozott. Akiket saját akaratából engedett be az irodájába. Megkérdezhetem, hol volt ma reggel tíz és tizenegy között?

– Itt.
– Az irodájában?
– Igen.
– A recepció tudja ezt igazolni?
– Hát... nem igazán. Nem, nem tudja. Dél-előtt nem volt itt. A jósa szerint ugyanis kimagasló a nyelvérzéke, ezért minden szerdán fél napig franciául tanul.
– Esetleg kereste önt valaki addig, amíg a recepciósa távol volt?
Rodger széttárta izmos karját.
– Vélhetően igen. De soha nem válaszolok az ekkor beérkező hívásokra. Az igazat megvallva, szeretem ezt a fél napot, amikor nem lehet elérni. Rengeteg munkát elvégezhetek anélkül, hogy megzavarnának.
– Tehát senki sem tudja igazolni az itthoni munkavégzését?
– Nem... Nem, azt hiszem, senki. De az isten szerelmére, nyomozó, Skye a testvérem volt...
– Nem vádoló magát, Mr. Hissock...
– Különben is, ha átmentem volna hozzá egy robotaxival, láthatná a számlámon.
– Kézpénzzel is fizethetett. Vagy oda is sétálhatott. – A közlekedőalagutakban járda is volt, de ma már senki sem vesződött gyaloglással.
– Ugye nem hiszi, hogy...?
– Semmit sem hiszek, Mr. Hissock. – Ideje volt témát váltani. Sosem vezetett jóra, ha a gyanúsított túl sokat védekezett. – Milyen jó volt a bátyja?
– A legjobb. A pokolba is, amikor tizennyolc éves lettem, nekem is ő jósolt! – Rodger látta, hogy felszaladt a szemöldököm. – Miért ne? Skye kilenc évvel idősebb nálam. Arra gondoltam, miért ne kérjem fel őt? Szüksége volt az üzletre, akkoriban kezdte el a praxisát.
– Az ön gyermekeinek is ő jósolt?
Rodger rövid időre elhallgatott.
– Nos... Igen, csecsemőkorukban ő készítette el a jóslataikat, de Glen – ő a legidősebb

fiam, éppen most töltötte be a tizennyolcadik életévét – úgy döntött, hogy a felnőttkori jóslatát már másik jóssal készítteti el. Ha engem kérdez, pénzkidobás volt. Skye adott volna neki kedvezményt.

Alighogy beültem robotaxiba, megcsörrent a táblagépem. Felvettem.

– Helló, Toby! – Raymond Chen kövér arca alig fért el a képernyőn. – Megvan a fegyver EM-azonosítójához regisztrált tulajdonos.

– És?

Ray elmosolyodott.

– Mond neked az a szó valamit, hogy „pofonegyszerű”? A fegyver egy bizonyos Rodger Hissocké. Tizenegy évvel ezelőtt vásárolta.

Bólintottam, és bontottam a vonalat. Mivel a zár elfogadta a DNS-ét, a gazdag öcskös szépen beszambázott az irodába, és szétloccsantotta a bratyo fejét. Rodgernek volt eszköze és volt lehetősége. Már csak az indítékot kellett megtalálnom – és ehhez ki kellett hallgatnom a többi családtagot is.

A tizennyolc éves Glen Hissock mérnöknek tanult a Francis Crick Egyetemen, a Hármas Modulon. Hasonlított az apjára: a teste, mint egy birkózóé, sűrű, fekete haj és csillogó, szürke szem. De míg Rodgernek nyers, extrovertált természete volt – csontropogató kézfogás, harsány beszéd –, a fiatal Glen visszahúzódó, halk szavú, nyugtalan fiatalembernek tűnt.

– Sajnálom, ami a nagybátyáddal történt – mondtam. Tudtam, hogy Rodger már közölte a hírt a fiával.

Glen a padlót nézte.

– Én is.

– Kedvelted őt?

– Rendben volt.

– Csak ennyi? Rendben volt?

– Igen.

– Hol voltál ma reggel tíz és tizenegy között? ↪

– Otthon.
 – Volt ott még valaki?
 – Nem. Anya és apa dolgoztak, Billy, az
 öcsém iskolában volt – nézett a szemembe. –
 Gyanúsított vagyok?

Igazából nem volt az. Minden bizonyíték az
 apja ellen szólt. Kérdésére csak megráztam a
 fejemet.

– Hallom, nemrég kaptad meg a jóslatodat.

– Igen.

– De nem a nagybátyádtól.

– Nem.

– Miért nem?

Megvonta a vállát.

– Furcsa lett volna, ha ő készíti el, ennyi az
 egész. Aztán véletlenül kiválasztottam
 egy jóst az online címjegyzékből.

– Volt valami kellemetlen információ a jós-
 latodban?

A fiú most meglepetten nézett rám.

– A jóslat magánügy, ember. Nem hiszem,
 hogy erre nekem kell emlékeztetnem.

Bólintottam.

– Bocsánat.

Kétszáz évvel ezelőtt, 2029-ben a Palo Alto
 Nanosystems Laboratory kifejlesztett egy mo-
 lekuláris számítógépet. Biztosan olvastál róla a
 történelemórákon: a Hóháború idején az USA
 ezzel szedte atomjaira Bogotát.

Néha azonban vissza lehet zárni a palackba a
 szellemet. Emlékszel Hamasakira és DeJongra,
 a PANL két kutatójára, akik döbbenet nézték,
 hogy mire használják a találmányukat? Elkese-
 redésükben megalkották és szabadon engedték
 a nano-Gortokat, az önmagukat sokszorozó
 mikroszkopikus szerkezeteket, amelyek felku-
 tatják és elpusztítják a molekuláris számító-
 gépeket. Hogy soha többé ne fordulhasson elő
 semmi olyasmi, mint ami Bogotával történt.

Természetesen a Mendelián is vannak nano-
 Gortok. A szabad úrben is előfordulnak. De

van egy másikfajta molekuláris őrzőnk is – az
 úgynevezett helix-Gortok. Azt beszélnek, hogy a
 JC volt a felelős értük, de a kiterjedt nyomozás
 után sem emeltek vádat ellenük. A helix-Gortok
 megkerülnek minden mesterséges génterápiát.
 Mindent meg tudunk mondani, ami a DNS-
 edben van, de nem tudunk vele mit kezdeni. Itt,
 a Mendelián csak a kiosztott lapokkal játszol.

A táblagép újra felcsipogott. Bekapcsoltam.

– Korsakov.

Suze arca jelent meg a képernyőn.

– Szia, Toby. Elvittem egy mintát Skye DNS-
 éből Rundstedtnek. – A törvényszéki jósnő
 gyakran dolgozott a Zsaruüzletnek. – Megcsi-
 nálta a jóslatot.

– És?

Suze zöld szeme megcsillant.

– Igazából semmi különös. Skye nem lehe-
 tett megrögzött szerencsejátékos, sem kábító-
 szerfüggő. Nem volt hajlama arra, hogy elcsá-
 bítsa egy másik ember házastársát. Ezek máris
 kizárnak egy rakásnyi lehetséges indítékot. Sőt,
 Rundstedt szerint Skye betegesen kerülte a
 konfliktusokat. – A nő felsóhajtott. – Egyszerű-
 en nem tűnik olyan fickónak, akinek bárki is a
 halálát kívánná.

Bólintottam.

– Kösz, Suze. Skye ügyfelei?

– Majdnem mindenkit ellenőriztem már,
 aki az elmúlt három napban felkereste a ren-
 delőjét. Eddig mindenkinek szilárd alibije van.

– Folytasd tovább! Én elmegyek Skye sógor-
 nőjéhez, Rebecca Connollyhoz. Később még
 beszélünk.

– Szia, Toby.

Néha eltöprengek azon, hogy vajon jó szakmát
 választottam-e magamnak. Tudom, tudom –
 örültség ezen agyalni. Úgy értem, a szüleim
 már a születésem utáni jóslatból megtudták,
 hogy mágnesként vonzanak a különböző rejt-

vények és a lehetséges megfejtéseik, valamint hogy kiemelkedő a megfigyelőképességem. Gondoskodtak arról, hogy minden lehetőségem meglegyen a képességeim kibontakoztatására, aztán amikor tizennyolc évesen megkaptam a második jóslatomat, nyilvánvalóvá vált, hogy számomra a rendvédelem lesz a tökéletes munka. De még mindig vannak kétségeim. Néha egyszerűen nem érzem magam zsarunak.

De egy jó nem tévedhet. Minden emberi tulajdonságnak megvan a genetikai alapja: a hiszékenységnek, a rosszindulatnak, a humorérzéknek, a gyűjtőszenvédélynek, a különböző sportok iránti tehetségnek, a szexuális preferenciáknak. (A saját jóslatom szerint az ázsiai nőkkel folytatott csoportszexet kedvelem a leginkább, de eddig még nem volt alkalmam ezt empirikusan letesztelni.)

Persze amikor a Mendelia elindult, még nem tudtuk, hogy az egyes gének és a kombinációik mire képesek. A JC még ma is újabb és újabb emberi tulajdonságokkal egészíti ki a listát. Néha nem is tudom elképzelni, hogy az úr más részein miként boldogulnak az emberek jó sok nélkül: vakon botladoznak az életben, nem találják hozzájuk illő szakmát, nem ismerik a bennük rejlő tehetséget, nem tudják, mit kell tenniük az egészségük megóvása érdekében. Persze genetikai jóslatot bárhol lehet kérni – még a Földön is. De csak itt kötelező. A Mendelián.

És az én kötelező jóslataim szerint jó zsaru lennék... Be kell vallanom, néha nem vagyok ebben biztos...

Rebecca Connolly már otthon volt, amikor visszaértem hozzájuk. Egy olyan gazdag házaspár, mint a Hissock–Connolly, a Földön egy kastélyban lakna. A mendeliai lakások nem voltak tágasak, az ő nappalijuk mégis elég nagy, bizonyult ahhoz, hogy észrevegyem a padlón a modulperem leheletnyi görbületét.

A falakon Grant Wood és Bob Eggleton eredeti műalkotásai lógtak. Kétség sem férhetett hozzá, hogy elképzelhetetlen luxusban éltek – így még inkább nehezemre esett elhinni, hogy az öreg Hissockot a pénzéért tették el láb alól.

Rebecca Connolly elképesztően gyönyörű volt. A bulvársajtó szerint a negyvenegyediket taposta, de legalább húsz évvel fiatalabbnak tűnt. A helix-Gortok miatt a génterápia a Mendelián szóba sem jöhetett, ezért aki megengedhette magának, plasztikai műtéteket csináltatott. A természetellenesen lila szemét rézszínű hajfürtök övezték.

– Üdvözlöm, Korsakov nyomozó. A férjem mondta, hogy beugrik majd. – Finoman megrázta a fejét. – Szegény Skye... Egy ilyen kedves ember...

Meglepetten bólintottam. Ő volt az első Skye rokonai közül, aki valami kedveset mondott az öregről – mint emberről. Persze lehet, hogy csak el akarta terelni magáról a gyanút.

– Jól ismerte Skye Hissockot?

– Hogy őszinte legyek, nem. Ő és Rodger már nem álltak közel egymáshoz. Furcsa dolog ez. Amikor összeházasodtunk, Skye naponta jött hozzánk. Ő volt Rodger tanúja az esküvőkön, mondta ezt a férjem? Aztán amikor Glen megszületett, már nem jött annyit. Nem is tudom... Talán nem szerette a gyerekeket, neki sosem lett sajátja. Akárhogy is, már vagy tizennyolc éve nem igazán volt az életünk része.

– De a férje DNS-ét mégis elfogadta Skye zárja.

– Igen. Rodgeré az az épület, amelyben a testvére irodája van.

– Utálom ezt a kérdést feltenni, de...

– Benne vagyok a TenthGen Computing igazgatótanácsában, nyomozó. Ma reggel részvényesi gyűlést tartottunk. Nyolcszáz ember előtt beszéltem.

Mivel egyre több kérdést tettem fel, mégsem jutottam közelebb Rodger Hissock indítékához, ↪